

Tato námitka není však důvodná, neboť § 6 superarbitračního předpisu rakouského A - 42, jenž pro gážisty dosud platí, předepsal výslovně, že žádost o zahájení superarbitračního řízení musí býti doložena lékařským vysvědčením.

Jinak bylo by pouze podotknouti, že ze spisů správních není sice zjevno, že byl st-l k superarbitraci navržen z moci úřední, ale i kdyby dotyčná tvrzení stížnosti odpovídala skutečnosti, nebyla by shora uvedená námitka důvodná. Stížnost uvádí totiž, že k oné superarbitraci (na jaře 1922) nedošlo proto, že ji st-l sám odmítl, a to z důvodu, že chtěl býti superarbitrován jako gážista aktivní a nikoli jako gážista záložní. Nemohla-li se však superarbitrace ona provésti pro odpor st-lův, stal se bezpředmětným i návrh na její provedení, a nemůže se ho tedy st-l právem dovolávati pro superarbitraci, o kterou žádal později. — — —

Č. 6029.

Pozemková reforma: Není nezákonné, uloží-li stpú vlastníku, jemuž propouští půdu ze záboru podle § 11, odst. 1 záb. zák., povinnost, aby převzal určitý počet zaměstnanců.

(Nález ze dne 5. listopadu 1926 č. 22.580.)

Věc: Oliver S. v M. proti státnímu pozemkovému úřadu o propuštění nemovitosti ze záboru.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se jako nezákonné, pokud — — —; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — — Propouštěje st-li půdu ze záboru podle § 11 záb. zák., uložil žal. úřad st-li podle § 75, odst. 3 náhr. zák. za povinnost převzít zaměstnance velkostatku v počtu a druhu úměrném vlastnostem a rozloze ze záboru propuštěného majetku, jak jejich počet a druh budou mu uloženy státním pozemkovým úřadem.

Stížnost proti tomuto výroku brojí námitkou, že povinnost takovou možno uložiti vlastníku jen tehdy, propustí-li se mu přiměřená část majetku v mezích druhé věty § 11 záb. zák., že však minimum v mezích první věty § 11 záb. zák. takovým závazkem zatíženo býti nemůže. Avšak § 75, odst. 3 náhr. zák. takového obmezení nestanoví, naopak přidržuje se dikce § 11 záb. zák., který v mezích první věty poskytuje vlastníku zabraného majetku nárok na příděl, a v mezích věty druhé umožňuje propuštění dalších nemovitostí, dává státnímu pozemkovému úřadu právo, aby při rozhodování o přídělu nebo propuštění nemovitostí dle § 11 záb. zák., tedy i při rozhodování podle první věty § 11 záb. zák., vlastníku závazek takový uložil.

Bylo proto námitku tuto zamítnouti jako bezdůvodnou. — — — —

Č. 6030.

Vojenské věci: Podle zák. č. 117/1924 stačí vyhlášení klasifikace koní způsobem v obci obvyklým; individuálního vyrozumění jednotlivých držitelů koní není třeba.

(Nález ze dne 6. listopadu 1926 č. 1887.)